

[Svend Nielsen.]

interneret eller arresteret paa dansk Grund i Besættelsesperioden. Jeg har derfor lidt vanskeligt ved at indse Berettigelsen af den Differentiering, som man har ønsket mellem disse to Kategorier af Personer. Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Vagn Broder mente, at man i dette Tilfælde burde anvende Retsplejeordningens Regler for Erstatning.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige vor Medvirken til Gennemførelse af dette Lovforslag, saaledes at alle de Personer, som paa Grund af beklagelige Misforstaaelser har været uforskyldt interneret, snarest faar den Oprejsning, de har Krav paa.

Stærmose: Jeg skal tilsige vor Gruppens Medvirken til Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag. Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder angaaende de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, idet de Bemærkninger, der er fremsat af ærede tidligere Ordførere, dækker, hvad jeg kunde have fremført, og Lovforslaget desuden efter de fremsatte Udtalelser gaar til Behandling i et Udvalg. Men der er en Betragtning, som jeg gerne vil have Lov til at fremdrage og understrege.

Jeg har ved Rejser, navnlig ude i Landdistrikter, adskillige Gange mødt den Opfattelse, at disse Interneringer i mange, mange Tilfælde var unødvendige og ikke til at retfærdiggøre. Nu viser det sig jo efter Bemærkningerne til Lovforslaget, at det drejer sig om ca. 13—14 Fejl pr. 1 000 Interneringer, og det maa jo siges at være et meget, meget lille Tal. Men den Betragtning, som jeg gerne vil have frem her, er den, at det her drejer sig om Foranstaltninger med Krigstilstand for Øje, og at det er Foranstaltninger, der er foretaget ikke blot af den danske Frihedsbevægelse og i den danske Frihedsbevægelses Interesse, men det drejer sig ogsaa om nogle rent militære Foranstaltninger, hvori man fra den britiske Hærs Side havde den allerstørste Interesse. Jeg ved, at dette Arbejde med Forberedelse af Interneringerne og Arrestationerne blev fulgt af Sikkerhedsmyndigheder inden for den britiske Hær med meget, meget stor Interesse, og at der ogsaa der blev truffet meget vidtgaende Forberedelser, Forberedelser, som paa adskillige Felter blev foretaget i Samarbejde med de Instanser, som den danske Frihedsbevægelse havde overgivet disse Sager til. Det er denne Betragtning, der skal føres frem og staa ganske tydeligt for alle, som giver sig af med en Bedømmelse af disse Interneringers Berettigelse. Det er Krigsforhold, der er Tale om,

og under Krig maa der træffes Sikkerhedsforanstaltninger, der ligger ud over de Regler, der ellers anvendes i et Retssamfund i Fredstid.

Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder, men med disse Ord anbefale det til Fremme i det høje Ting.

Oluf Pedersen: Jeg skal ikke benægte, at det foreliggende Lovforslag er et meget vanskeligt Lovforslag, og at det derfor kan være vanskeligt at give det den rette Bedømmelse med saa kort Frist, som der er tilstaaet.

Det hedder i Lovforslagets § 1, at visse Interneringer er uforskyldte. Naar man ser et saadant Udtryk i en Lovparagraf, er det helt naturligt, at man vil prøve paa at faa Klarhed over, i Henhold til hvilken Lov disse Interneringer er uforskyldte. Man kommer saa til det ubehagelige Resultat, at de Interneringer, som *ikke* er uforskyldte, ogsaa er ulovlige. Hvem har f. Eks. lovlige bestemt, at enhver, der har arbejdet for Tyskland, har forskyldt Internering? Jeg maa sige, at Lovforslaget paa mange Maader er besynderligt, thi det drejer sig i Virkeligheden om en Interneringslov; det er reelt en Lov, svarende til Kommunistloven, men den er maskeret. Selve Interneringen af dem, der her omtales som forskyldt internerede, er jo grundlovsstridig; den kan dog ligesom Kommunistloven forsvares ud fra Nødretsgrundsætningen, men ikke paa anden Vis. Det er en grundlovsstridig Internering, der har fundet Sted. Man kan sige — og jeg skal ikke protestere imod det —, at det var en nødvendig Internering i nogle Tilfælde, men at det er stridende mod Grundloven, skal siges klart; derom kan der efter min Opfattelse ikke være nogen som helst Tvivl.

Jeg synes ogsaa, man har ladet gaa meget længere Tid end forsvarligt, inden man har søgt at faa en Lov som Grundlag for Interneringerne. Jeg vil sige som min Opfattelse, at hvis man saa hurtigt, som det havde været muligt, her i Rigsdagen havde fremsat et Lovforslag om Internering, vilde visse Grupper af dem, der her omtales som forskyldt internerede, utvivlsomt ikke være kommet til at falde ind under den Lov, man havde vedtaget. Jeg mener, at f. Eks. det at internere Folk, fordi de har arbejdet for Tyskerne, er at gaa langt. Det vil sige, at Hundreetusinder af Danske kunde være forskyldt interneret i Henhold til denne Lov, nemlig alle de, der har arbejdet for Tyskerne. Det har en Række af Danskere gjort, og